

Fallen på sin post är det bästa eftermåle en medmänniska kan få, och detta eftermåle tillkommer den 22-årige korpralen vid flottan Anshelm Levander, drunknad annandag pingst under deltagande i räddningsarbetet ombord å den brinnande ångaren Prins Oskar.

Den drunknades kropp upptogs och fördes åter ombord på sitt fartyg, Svensksund, som på tisdagsmorgonen ångade in till hufvudstaden.

Samma morgon befann jag mig ombord på en skärgårdsångare på återresa från en pingstvistelse i skärgården, skrifver en förf. i Sv. D. Vi passerade Svensksund, samlade oss vid relingen för att se på ångaren, och då hörde jag från flera håll en liten undran:

-- De ha ju den drunknade kamraten ombord, hvarför flagga de inte på half stång?

Denna allmänt uttalade undran dämpades föga af de lifliga viftningarna från de många barnen på min ångare, tveksamt och dämpadt besvarade från Svensksunds matrosar. Vi äldre visste alla, att på Svensksund befann sig liket af en ung man, omkommen under fullgörandet af sin plikt. Och det var med förstämning vi den gången blickade på den svenska örlogsflagga, som fladdrade i topp på Svensksund.

Det har uppgifvits för mig, att det inom flottan existerar något slags reglemente angående flaggans hissande på half stång. Är reglementet så beskaffadt, att det förbjuder denna sorgebetygelse i ett fall som det nu föreliggande, bör reglementet ändras. Om en flottans man faller med heder på sin post, bör han ha samma honnör efter döden, vare sig han är beväring eller amiral.

Den drunknades lik hitkom i går med »Gotland». Kistan var svept i en svensk flagga, och befäl och kamrater hade sändt vackra kransar.